

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini işleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 2 Sayı : 50 9 Kasım 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen : ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON

Baskı : "Hâkimiyet„ Basımevi

Atatürk, ölümsüzlüğünün 27. Yıldönümünde «Sanık Sandalyesi»nde!

(Atatürk'e lâyık evlâtlar olduğumuzu ispat edeceğiz)

BÜYÜK Kurtarıcı Atatürk'ün 27. ölüm yıldönümünü, «Bursa Söylevi»nin sanık sandalyesine oturtulduğu bir dönemde anmaktayız.

Yedi cephede yedi düvelle çarpışarak bütün dünyaya Türk egemenliğini kabul ettiren ve bir enkaz yığınından modern «Türkiye Cumhuriyeti»ni kuran Büyük Atatürk, dış sömürücülerle işbirliği yapan komprador burjuvazisi tarafından gözden düşürülmeye çalışılmaktadır.

Özel çıkarları Atatürk ilkeleriyle çatışma ve çelişme halinde bulunan sermaye çevreleri, kiralık kalemleri ile her gün Türk toplumunun temellerini sarsmakta ve Türkiye'yi yeniden bağımlı bir ülke durumuna getirmenin yollarını aramaktadırlar.

Osmanlı uşaklarına taş çıkartan bir satılmışlıkla yurdumuzu yabancılara peşkeş çekmeye çalışan bu çıkarcılar güruhu karşısında, emekçi halkımız ve uyanık gençliğimiz, yiğit bir direnme örneği vermeye başlamıştır.

Türk gençliği, eserini korumaya her zaman muktedirdir. Bornova Savcılarının ve Dürrî Efendi taslaklarının gücü, bunu durdurmaya yetmiyecektir!

ATATÜRK SENDENİZ!

ÇIKARCILARIN UYKUSUNU KAÇIRAN

BURSA SÖYLEVİ

TÜRK genci, inkılâpların ve rejimin sahibi ve bekçisidir. Bunların lüzumuna, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır. Rejimi ve inkılâpları benimsemiştir. Bunları zayıf düşürecek en küçük veya en büyük bir kıpırtı ve bir hareket duydu mu, «bu memleketin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adliyesi vardır» demiyecektir. Hemen müdahale edecektir ve kendi eserini koruyacaktır. Polis gelecektir, asıl suçluları bırakıp, suçlu diye onu yakalıyacaktır. Genç «polis, henüz inkılâp ve cumhuriyetin polisi değildir» diye düşünecek, fakat asla yalvarmıyacaktır. Mahkeme onu mahkûm edecektir. Gene düşünecek, «demek adliyeyi de ıslâh etmek, rejime göre düzenlemek lâzım» diyecek. Onu hapse atacaklar, kanun yolundan itirazını yapmakla beraber, Meclise telgraflar yağdırıp, haklı ve suçsuz olduğu için tahliyesine çalışılmasını, kayırılmasını istemiyecektir. Diyecek ki: «Ben, iman ve kanaatimin icabını yaptım. Müdahale ve hareketimde haklıyım. Eğer buraya haksız gelmişsem, bu haksızlığı meydana getiren sebep ve âmilleri düzeltmek de benim vazifemdir.»

İşte benim anladığım Türk genci ve Türk gençliği...

ATATÜRK

«Malı haram, canı helâl»

HİLMİ ÖZGEN

TARİHÇİLER yazıyor, Simavna Kadısı oğlu Bedrettin'i Padişah adına idama mahkûm eden kara sakallı, kara cahil Haydar Herevî, idam fetvasın da diyor ki: «Tanrı buyruklarına karşı koyan, niza mı âlemi bozan mülhit Bedrettin'in canı helâl, malı haramdır.»

Halbuki o dönemler de yolsuzluğundan, dira yetsizliğinden kellesi uçurulan vezirler Bostancı, başına gönderilirken «maktulün defteri dürülüp, mallarının hazineye irat kayıt edilmesi» onay lanırdı. Simavna Kadısının hazineye irat kayıt edilecek malı olmadığın dan mı, yoksa imparator luktaki mülkiyet düzeni nin gayri meşruluğunu ileri süren bir zındığın mallarının da haram görülmesinden mi; her nedense idam fetvasında «malı haram, canı helâl» deyimi yer almıştır.

Canını ülküsü uğruna çoktan helâl eden Bed reddin'in hazineye kala cak malı olmadığından şüphemiz yoktur. Mısır' da Ahlatlı Hüseyin'e mü rit olurken ettiği yemine bağlı kalarak (canını dost ları ve inançları yoluna...) feda etmesini de doğal görmekteyiz. Ancak Osmanoğulları saltanatına ilk baş kaldıran bu yiğit Türk'ün, o zamanın sahte müslümanla rına verdiği bir ders var dır ki, bunu iyi değerlen dirmemiz gereklidir.

Kureyş Kabilesinin varlıklı Emeviye koluna karşı ekonomik bir dire nişin ilk temsilcisi olarak ortaya çıkan Muham met; Ebullehep'ler, Ebucehil'ler, Ebusüfyan'larla savaşlara girişirken, çevre sinde toplanan Haşimî kolunun en fakir müslü manları idi. Muhammet, Emevî kolunun direnişi ni kırarak, üç büyük savaştan sonra egemenliği ni kurabilmiş ve bu var lıklı kabilenin ulularu, is temeye istemeye müslümanlığa bağlı görünmüş lerdir. Ancak üçüncü ha life Osman zamanında varlıklı kişiler yine ida reyi ele geçirerek fakir halkı sömürmeye başlamışlar ve Muhammet'in ölümünden çok az sonra eski saltanatlarını yeniden kurmayı başarmışlar dır.

Komşumuz Irak Dev letinin genç tarihçilerin den Salih Ahmet Elali' nin birinci yüzyıla ait belgeler üzerinde yaptığı çok ciddî incelemelerle anlaşılmıştır ki, Osman zamanında Bağdat ve Bas ra'da Yahudi Bezirgânlarla anlaşan müslüman uluları, ortaklaşa ticarete başlamışlar ve kitabına uydurulmuş faiz hile leriyle büyük varlıklar edinmişlerdir. Muhammedin Tanrı adına kendi lerine cennete gidecekle rini müjdelediği on kişi den ikisi olan Talha ve Zübeyr, varlık hırsına kapılarak büyük servetler edinmişler ve Talha bir Arap ülkücüsü tarafından öldürüldüğü zaman 1 milyon 200 bin dirhem altın ile 30 milyon dirhem altın değerinde taşıtlı ve taşıtsız mal bıraktığı anlaşılmıştır.

Muhammedin sağlığında ülkücü görünen bu gençler, kısa zamanda inançlarını yitirerek dünya hırsına kapılırken, bu kadar altın ve gümüşün ağırlığıyla cennetin dar kapısından giremiyeceklerini elbette biliyorlardı. Ancak dinsel inançla rı yüzeyde olan sahte müslümanlar gibi, onlar da beş vakit namaz kılıp oruç tutup, zekât vererek cennete kavuşabileceklerini ummuş olacak lar ki, Osman'ın yolsuz luklarına göz yummuşlar ve fıkara babası Ali'nin Halifeliğini önlemek için elden gelen kötülüğü yap mışlardır.

Sonunda Arap ülkücüleri, bütün azgınlığı ile ortaya çıkan bu mal hırsını önliyebilmek için, Ali ve Selman'ın öncülü ğünde «Fütüvvet - Kardeşlik» örgütünü kurmuş lar ve gayri meşru varlık edinen Arap zenginlerine karşı gizli bir sa vaşa girişmişlerdir. Arka larında bir kuruş varlık bırakmadan hayata gözle rini yuman Ebubekir, Ömer ve Ali'den sonra Emeviye saltanatının eli ne geçen müslümanlık, bir çeşit sömürme düze ni olarak orta ve yakın doğuda gelişirken, ilk di reniş Türk Boylarından gelmiş ve Anadoluya göç eden yiğit savaşçılar, Ha cıbektaş ocağından «ülkü» meşalesini yakarak sahte müslümanlık kural larına başkaldırmışlardır.

Bugün yurdumuzun iş âlemine hâkim olan ünlü kompradorların müs lümanlığa bağlı oldukla rını ve nurculuk teşkilâ tına bağışlarda bulunduk larını gördükçe, yüzyıllarca önce Basra kentinde Yahudi'lerle ortaklaşa faizcilik yapan ve milyonlarca dirhem altın ka zanabilmek için müslümanlık ilkelerine ihanet eden Talha ve Zübeyr'i hatırlamamak mümkün mü? Ve Bedrettin'in ölümünden 500 yıl sonra top lum savaşını yiğitçe sür düren Ali Faik Cihan gi bi yürekli aydınları düşünüp kıvaç duymamak mümkün mü?

KURTULUŞ SAVAŞI ÖYKÜLERİ: II

Özgürlük üzre göğerdi

Deh dedi gecenin ardından Topal Hasan
Gayri yok mümkünü olacak dedi.
Karşı dağlarda buğday başakları kan kokuyordu.

Deh dedi sabaha değin beygirine deh dedi
Tepe bayır ellerini tuttu bir aydınlığa
Bastonunu toprağa, toprağa vuruyordu.

Yok mümkünü kurtulacak, kurtulacak
Beş değil onbeş düvel olsa vız gelir.
Bu topraklar bizim, bize kalacak dedi.

Karşı dağlardan bir ışık iniyordu
Kan kokuyordu buğday başakları.
Şu nasırlı ellerime bak dedi.

Deh dedi sabaha değin karanlıklarda deh dedi
Kanlı başaklar geride, önünde kanlı deniz
Güneş tuttu özgürlük üzre göğerdi.

ALÂETTİN BAHÇEKAPILI